

A lehetetlen határán

A Lehetetlen Határán című rövid filmet nézve azon gondolkodtam, hogy mindenki más és más feladatot kap az életben. Természetesen mindenki számára a sajátja a legnagyobb megpróbáltatás. Elgondolkodtató, hogy vajon tényleg olyan nagyok-e problémáink, főleg amikor azon bosszankodunk, hogy elázunk az esőben, vagy késik a busz. Sokszor észre sem vesszük, hogy mekkora szerencsénk van azzal, hogy reggel felkelünk és saját lábunkon jutunk el a fürdőszobáig és nem szorulunk más segítségére. Más példáját látva, vagy ha velünk történik valami, jön a felismerés, hogy milyen jó dolgunk is van.

A film többek között erre is segít ráébredni, hogy adjunk hálát mindenért. De ha valaki mégis ilyen helyzetben van, akkor is van tovább. Az élet nem áll meg, bármire képesek vagyunk. Nagyon ledöbbsentem, hogy tényleg vannak olyanok, akik a másiktól gúnyt űznek, azért, mert máshogy jár. Nagyon szomorú, hogy valakit ilyen miatt bántanak. Szerintem fontos, hogy beszéljünk erről a témáról, mert így közelebb hozza hozzánk és ne legyünk zavarban egy találkozáskor. A gyerekekkel is fontos beszélni, hogy helyén tudják kezelni és véletlen se forduljon elő, hogy mást bántsanak. Szerintem fontos, hogy ne sajnálattal gondoljunk a másokra, mert az negatív energia és sajnálattal nem lehet előrébb jutni. Különböző élettörténeteket ismertünk meg kezdve onnan, hogy van, aki már így született és van, aki egy baleset folytán sérült meg. Talán nehezebb elfogadnia annak, hogy kerekesszékekben kell ülnie, aki előtte tudott járni.

Ahogy a filmben is elhangzott mindig adjunk időt magunknak. A sportnak gyógyító ereje van és megtanít az életre. Egy sportoló számára hatalmas fordulópontot jelent, ha így megsérül. A film arra ösztönöz, hogy soha ne adjuk fel, mert elérhetjük céljainkat, akár olimpiát is nyerhetünk. Mindig legyen előttünk a cél és ne tántorítson el, ha más nem hisz bennünk. A saját magunka vetett hit a legfontosabb. A másikat pedig támogassuk. Dani Gyöngyi, ha úgy

nézzük, kapott még egy esélyt az élettől, hiszen túl élte a negyedik emeletről való zuhanást. Most elmondása szerint boldog családjával, tehát tovább tudott lépni. Érdekes volt, amikor azt mondta, hogy régen még arról álmodott, hogy újra jár, de most már nem ez a kérdés áll a középpontban, így nem számít, hogy álmában kerekesszékekben ül, vagy jár.

Közös a filmben résztvevők között, hogy mindannyiukon segített a sport és nagyon szép eredményeket értek el. A sport fenntartja a lelket és megtanít küzdeni. A legnehezebb, hogy ha csapatsportot is űzünk, mindig saját magunkkal kell rendben lennünk ahhoz, hogy jó teljesítményt hozzunk. Az ő történetük másokat is motivál és remény adhat a hasonló helyzetben lévőknek. Számomra a film üzenete, hogy bármit elérhetünk és mindig van előre.

„Akár azt hiszed, képes vagy rá, akár azt, hogy nem, igazad lesz.”

Henry Ford

Bugyáki Jázmin 11.T.

II. Rákóczi Ferenc Gimnázium